

Leo Reijkerkerk

Geld ligt op straat... zeggen ze. Maar ja, je moet er natuurlijk wel oog voor hebben. Inderdaad, wat de één als 'rommel' aan de straat zet, weet de ander als 'waardevol' aan de man te brengen. Leo Reijkerkerk (52), in het dagelijkse leven opzichter bij team Buitenruimte, is zo iemand. In de achterliggende jaren ontwikkelde hij een soort zesde zintuig, waardoor hij moeiteloos rommel van echte rommel weet te onderscheiden. En niet zonder succes! De op 14 mei 2011 - mede door hem - georganiseerde rommelmarkt bracht ruim 38.000 euro op. Dat het hem zo'n tien uur per week kost, neemt Leo graag op de koop toe.

En of dat allemaal nog niet genoeg is, is Gambia het nieuwe baken waarop hij zijn kompas richt. Het portret van de man die zich bij alles wat hij ziet, afvraagt: Kan ik ik er iemand mee helpen?

► Openbaar groen

In 1995 wordt Leo voorman bij de toenmalige groenvoorziening. Sinds enkele jaren is hij opzichter bij team Buitenruimte. "Mijn werk is mijn hobby", verzekert Leo. Maar dat belet hem niet om er ook nog andere hobby's op na te houden. Zoals fotografie en dan in het bijzonder vogels (neem vooral eens een kijkje op <http://reijkerk.home.xs4all.nl>). Maar eigenlijk valt ook het organiseren van de jaarlijkse rommelmarkt in de categorie hobby's. Stichting Geven om Jong Leven is dan wel geen hobby, maar heeft wel de liefde van zijn hart. "Overigens geldt dit voor de hele familie Reijkerkerk", lacht Leo, "het zit in onze genen."

► Geven om Jong Leven

Een bezoek aan de afdeling oncologie van het Sophia Kinderziekenhuis in Rotterdam levert hartverscheurende beelden en taferelen op. Dat bracht een aantal mensen er in oktober 2000 toe om stichting Geven om Jong Leven op te richten. Eén van hen, maar dat zal jullie niet verbazen, was Leo Reijkerkerk. "Onze stichting heeft onder meer tot doel om een jaarlijkse vakantiedag te organiseren voor oncologische patiëntjes van het Sophia. Elk jaar gaat een groot aantal jonge kankerpatiëntjes met hun ouders, broertjes en/of zusjes een dag naar de Efteling", vertelt Leo. Ook financiert de stichting speciale projecten voor deze patiëntengroep die niet door de overheid

worden gesubsidieerd. Leo: "Het geld gaat niet in een grote pot, maar elke euro wordt goed besteed."

► Dagje Efteling

Het organiseren van de jaarlijkse dag naar de Efteling is een heel dankbaar werk. "Je ziet de kinderen genieten. Dat is waar je het voor doet." Om dit mogelijk te maken, organiseert de stichting elk jaar een rommelmarkt. Een rommelmarkt die haar gelijke niet kent. Qua grootte, opbrengst en - dat vooral - werk. "Maar we doen het met liefde," relativeert Leo de vele uren die hij en vele anderen daaraan kwijt zijn.

► Gambia

Sinds kort hebben Leo en zijn vrouw er weer een nieuw 'project' bij. Minder dicht bij huis, dat wel. De afstand bedraagt namelijk zo'n slordige 4.800 kilometer. Met het vliegtuig uiteraard, want met de auto is het zo maar ruim 7.000 kilometer. Hoe het allemaal begon? Nou, als Leo daar eenmaal over begint, houdt hij niet meer op met praten. We schrijven 2009 wanneer Leo samen met zijn buurman voor een korte vakantie naar het West Afrikaanse Gambia vertrekt. Meer nog dan het klimaat, het landschap en de vele kleurige vogels raakt hem de bittere armoede onder de bevolking. Leo: "Het is maar zes uur vliegen, maar je waant je echt in een heel andere wereld."

Oproep

Hebben jullie goede bruikbare spullen (kleding, speelgoed, schoolartikelen, meubilair) over? Gooi het niet weg en breng het niet naar grof vuil, maar neem eerst contact op met Leo Reijkerkerk, telefoon 677. Wie weet, krijgt het een tweede leven in Gambia. Ook giften zijn natuurlijk welkom.

► Kinderhand

Dat het gezegde 'een kinderhand is snel gevuld' echt waar is, ondervinden Leo en zijn buurman tijdens hun bezoek. "Met eenvoudige, simpele dingen, waar 'verwende Westerlingen' hun neus voor ophalen, tover je in een mum van tijd een vrolijke lach op die bruine snuitjes. Heel vertederend." Leo geniet zichtbaar van de herinnering.

► Vrouwen

Thuisgekomen doen de mannen uitvoerig verslag van hun bijzondere reiservaringen en proberen zij hun achtergebleven vrouwen warm te krijgen voor een nieuwe reis, maar dan gezamenlijk. Het kost de nodige overredingskracht (het is toch niet leuk om twee keer naar dezelfde plek te gaan) maar in 2010 vertrekken de buurtjes dan toch naar Gambia. En wat blijkt... de vonk slaat over. "Maar ik had niet anders verwacht." Het is duidelijk, Leo kent zijn Geertje al langer dan vandaag.

► Goederen

Aan de tweede reis gaan de nodige voorbereidingen vooraf. Niet alleen de vrouwen zijn dit keer van de partij, maar Leo probeert ook de nodige (hulp)goederen mee te nemen. Tassen en koffers worden gevuld met speelgoed, schrijfmateriaal, verband, medicijnen en voetbalshirts. Opnieuw zet onze collega voet op Gambiaanse bodem. "Het voelde of we niet weg geweest

waren. Bovendien hadden wij ook weer dezelfde gids."

"Ontroerend om te zien hoe blij en dankbaar de bevolking is met alles wat ze krijgt. Met dingen die wij zo heel gewoon vinden. Er is daar aan heel veel dingen gebrek", schetst Leo een beeld van de uiterst sobere leefomstandigheden op het gebied van dagelijkse voeding, onderwijsmateriaal en medische verzorging. "Hoe vrouwen daar bevallen, nou dat wil je niet weten." Inderdaad.

► School

Natuurlijk kon ook een bezoek aan het lokale schooltje niet ontbreken. Een locatie waarop in Nederland de onderwijsinspectie per direct het stempel 'onbewoonbaar' had

gezet. Het lijkt in ieder geval geen invloed te hebben op de motivatie en het enthousiasme van de kinderen.

Met groot plezier denkt Leo terug aan het uitdelen van de voetbalshirts. "Jonge, wat waren ze daar ontzettend blij mee en trots op." Ook het verzorgen van wonden (Geertje is verpleegkundige) wordt hen in dank afgenomen. Nee, stichting Geven om Jong Leven ruilen ze niet in... welnee, ze nemen er gewoon een nieuw project bij. "We zijn al druk bezig met het inzamelen van kleding, (school)meubilair, verband, medicijnen et cetera. Want één ding staat vast: Gambia, we'll come back soon!

Bert Waardenburg

